

روز که جلوه میکند
شمس که خنده میکند
بهبانه ای بود مرا از این همه شوق و صفا
که بوسه بر حرم زند
در این زمین قدم زند
ز کودکی مرا چنین همیشه در سرو هواست
سوال کردم از کسی چه هست این که با صفاست
جواب من به گریه داد این حرم امام رضا است
عالم آل احمدی سلاله ی محمدی
تو بهترین خلایقی
نور خدای سرمدی
مسیح گدای خانه ات
تشنه ی سقا خانه ات
تو شمع هستی بشر
جهان همه پروانه ات
قسم به جان آهویی که شد خلاص از کمند
دل رمیده ی مرا بیا در حرم بیر
صبا سلام ما بیر به محضر امام رضا
بگو به جان و دل منم کبوتر امام رضا